

végrehajtása azonban nem Aradon kezdődött. Mednyánszky László honvéd őrnagyot és Gruber Fülöp századost, a lipótvári őrség tagjait, akik ellene szavaztak a vár feladásának, a korábban meghozott halálos ítélet alapján 1849. június 5-én akasztották fel Pozsonyban. Éppen egy napra rá, hogy a gyorssegélyként Bécshez elindított, de némi kényszerpihenőt követően végül Pozsonyhoz küldött orosz gyaloghadosztály bevonult a városba. Két nappal Ormai kivégzése előtt pedig Temesváron Hruba Gyula honvéd őrnagyot lőtték főbe.

„[...] tegnapelőtt megkezdődött a dolog, felakasztattam egy Auffenberg nevű egyént, aki valamikor hadnagy volt a Mazzuchelli ezredben, aztán ezredes és Kossuth segédtsztje. – Kiss, Leiningen, Poeltenberg, Vécsey stb. is követni fogja, mihelyt megérkezik” – közölte elégedetten Haynau barátjával, Karl von Schönhals altábornaggyal Aradról írt levelében augusztus 24-én.¹⁰

¹⁰ Julius von Haynau–Karl von Schönhalsnak. Arad, 1849. aug. 24. Arad. Közli: Katona 330–332.

SZENTMÁRTONI JÁNOS

Kikötő

*Amikor megpillantod a kikötőt,
ahová egy életem át visszatérni vágytál,
meghal a vers:
úgy hanyatlik át a hajó korlátján,
s nyeli el az öböl mély csobbanással,
mintha soha nem lett volna útitársad.
Bizonytalanul lépsz a partra,
mint akit elárultak.
Felmorzsolta az út, kitikkasztott a tenger.
Szomjadat itt sem oltja majd semmi.
Körülötted felfordított csónakok:
mintha koporsókat úsztattál volna idáig,
s most vágnád le magadról a vontatókötelet,
hogy könnyű léptekkel térj meg a házba,
amit álmaidban építettél.
Hiába nyelte el a mély,
időnként majd melléd telepszik,
belekóstol a vacsorádba,
unottan tologatja hamutartód,
helyetted ácsorog a diófa alatt.
Te pedig mosolyogsz,
mint aki megértett valamit abból,
amit felfogni nem lehet.*